

## Forord

# Regional udvikling og fysisk planlægning

Kompetencer, potentialer, særkender er kommet i fokus, når vi skal diskutere Danmarks styrkepositioner. Vi har øje på det globale marked - globaliseringen er blevet et succeskriterie. Det betyder imidlertid også, at der er behov for øget opmærksomhed på det lokale, på ikke at miste sit tilhørsforhold.

Derfor fik Landsplanredegørelsen i sit forslag i foråret 1999 titlen „Lokal identitet og nye udfordringer“ . Jeg er meget glad for de mange reaktioner forslaget afstedkom. Det viser, at det var rigtigt at sætte fokus på de lokale særkender og deres betydning for erhvervsudvikling, planlægning, transport og miljø.

Der er både i den danske regionale politik og i hele Europa et stærkt fokus på forholdet mellem by og land. I Danmark er debatten meget levende i diskussionen om en balanceret udvikling mellem bykommunerne og landkommunerne.

Landsplanredegørelsen er også præget af dette. Ønskerne om den regionale politiks samspil med den fysiske planlægning, og region- og kommuneplanernes stigende strategiske betydning for lokalområdets udvikling har sat sine spor i et nyt kapitel 1. Her tegnes nogle nye perspektiver for det regionale og kommunale samarbejde - både indenfor det offentlige og i samspil med det private.

Det bliver mere og mere komplekst at planlægge regionalt og lokalt. Der er flere og flere komponenter, der kan påvirke den lokale udvikling og den lokale fysiske planlægning. Derfor er samarbejdet, partnerskabet en af de vigtigste forudsætninger i fremtiden.

Samarbejde er også nøgleordene for de nye landsdelscentre, som er udnævnt i forbindelse med denne landsplanredegørelse. Både Landsdelscenter Midt-Vest og Landsdelscenter Trekantområdet har igennem det seneste tiår vist, hvordan bycirkelsamarbejde og bynetværk kan fremme en lokal udvikling.

På tilsvarende måde har Øresundsregionen markeret sig både internationalt og nationalt gennem sit stærkere og stærkere dansk-svenske samarbejde. Det har bl.a. givet sig konstruktivt udslag i, at også Vestsjællands, Storstrøms og Bornholms amter nu indgår i Øresundskomiteen.

I Sønderjylland udvikles samarbejdet over grænsen i Region Sønderjylland/Slesvig.

Udpegningen af nye Landsdelscentre anerkender nødvendigheden af, at der er nogle byer - og altså også gerne bysamarbejder - der er med til at præge udviklingen som lokomotiver i den regionale udvikling. Landsdelscentrene er også med til at anerkende et godt forhold mellem by og land. Et godt partnerskab, hvor byen har sine forcer, og hvor landdistrikterne med deres mangfoldighed har deres.

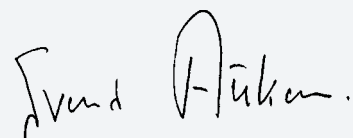
Den fysiske planlægning er meget vigtig i denne sammenhæng. Regional udvikling formes af erhvervslivet. Men overvejelserne i planerne om byernes indretning, erhvervenes lokalisering, forholdet mellem by og land og konsekvenserne for miljøet er centrale for både erhvervenes udvikling og konkurrencedygtighed, men også for borgernes levevilkår.

Det har været kritiseret, at jeg har sat fokus på den store rummelighed, der aktuelt er i danske kommuneplaner til erhvervsudlæg. Men jeg mener det bliver mere og mere klart, at disse arealer ikke matcher fremtidens nye tendenser i erhvervsudviklingen. Ministeriet har sammen med øvrige ministerier sat yderligere undersøgelser i gang om dette. Disse vil blive præsenteret i løbet af året.

Det er også klart, at den fysiske planlægning kan være med til at bremse stigningen i transporten og dermed nedbringe CO<sub>2</sub> udslippet. Den fysiske planlægning er et langsigtet redskab - , men anvender vi det fornuftigt, kan det få stor betydning for de kommende generationer.

På flere områder vil regeringen gerne igangsætte samarbejdsprojekter om de centrale udviklingsproblemer. Dette skal ske i tæt samspil med de regionale og lokale myndigheder.

Jeg tror, det er vejen frem i en konstruktiv dialog om regionalpolitikken - om den regionale udvikling og den fysiske planlægning.



**Svend Auken**  
miljø- og energiminister